

Zahřívání anhydritového litého potěru – výpis z technického listu ČMB.

Prvním zahříváním je uvedení do provozu a kontrola funkce topného zařízení, které je třeba provést dodavatelem vytápění a zaprotokolovat.

Po této kontrole funkce není potěr ještě zpravidla zralý k položení podlahy. Proto je k dosažení zralosti k položení podlahy – horního podlahového povlaku – třeba další vyhřívání (zahřívání pro vyzrání k položení podlahy). Toto zahřívání je třeba provádět tak dlouho, dokud vlhkost potěru nebude pod požadovanou hodnotou.

ANHUMENT® - Příloha č. 2 technického listu, www.anhument.cz

K urychlení postupu stavby je možné, po domluvě s dodavatelem vytápění, zkombinovat zahřívání systému pro kontrolu jeho funkce se zahříváním pro vysoušení potěru. Přitom se potěr 7 dní po pokládce zahřeje níže popisovaným způsobem a dále se zahřívá bez přerušení nebo snižování teploty v noci do dosažení zralosti k položení podlahy.

Aby mohl vytápěný potěr odevzdat svou vlhkost v přiměřeném časovém období, je třeba se postarat o dostatečné větrání také během fáze zahřívání. Neustálé zavírání oken k zamezení tepelných ztrát brání nezbytnému vysoušení potěru. Vyklopení oken obvykle nestačí k tomu, aby vytápěný potěr plynule vysychal. Zahřívání ke kontrole funkce a zahřívání k dosažení zralosti pro položení podlahy je možno sloučit a postup je nastaven ve smyslu ČSN EN 1264, část 4:

- U litých potěrů na bázi síranu vápenatého lze začít se zahříváním již 7 dní po položení potěru.
- První zahřívání začíná přívodní teplotou 25 °C, kterou je třeba udržovat po dobu 3 dní. Potom se teplota postupně zvyšuje denně o 5 °C až na max. teplotu 45 °C (bez nočních poklesů). Tato teplota se drží další 4 dny (bez nočních poklesů) a poté se postupně snižuje denně o 5 °C.
- Kontrola vysychání při maximální přívodní teplotě probíhá během topného provozu položením fólie o velikosti cca 50 cm × 50 cm na potěr. Okraje se zalepí lepicí páskou. Místnosti je třeba nadále dobře větrat.
- Pokud se během 24 hodin neprojeví žádné stopy vlhkosti pod fólií, je potěr suchý a teplotu povrchu lze postupně snížit na cca 18 °C.

Obecně je tímto dosaženo zralosti pro položení podlahy, ale podle aktuálně platných technických norem se nesmí před položením podlahy upustit od zkoušky měření vlhkosti (rozhodující je metoda CM). Pro zkoušku zbytkové vlhkosti přístrojem CM se doporučuje na každých 200 m² (popř. na každý byt) provést jedno měření (DIN 4725). Přitom se musí zabránit tomu, aby se při odběru vzorků poškodily topné trubky. Měřená místa by přitom měla zohledňovat vysychání nepříznivých bodů (např. velká tloušťka potěru). Jestliže je požadován protokol o průběhu zahřívání, je možno použít vzor uvedený na konci této přílohy.

Vznik trhlin během a po zahřívacím cyklu konzultujte s technickým zástupcem výrobce potěru. Zahřívání u omezeně regulovatelného odporového podlahového vytápění se doporučuje započít nejprve 14., lépe 21. den stáří potěru, a to tak, aby nedocházelo k velkým tepelným šokům vlhké podlahy, a tím k její deformaci. Je doporučen pozvolný náběh např. 20 min zapnuto, 3 hodiny vypnuto. Jedná-li se o systém regulovaný pouze interiérovým termostatem se strmým nárůstem výkonu, pak je doporučeno první den topit 6 hodin, druhý a třetí 12 hodin, čtvrtý a pátý 24 hodin, šestý 12 hodin a sedmý 6 hodin na maximální výkon do obroušeného potěru. Předpokladem je nárazové větrání.

Při používání potěru je pak možné používat teplotu média/topných kabelů až 45 °C, ale pouze po dobu 6 hodin.

Maximální stálá vstupní teplota se uvažuje 40 °C. A to z důvodů chemicko-fyzikálních vlastností potěru. Topnou zkoušku je doporučeno provést nejdéle do 28 dnů stáří potěru pro dosažení optimální relaxace potěru pod tepelným zatížením.

Při veškerých nestandardních postupech provádění topné zkoušky je nutné kontaktovat dodavatele potěru. To samé platí i při pochybnosti o kvalitě nebo vlhkosti potěru.